

PRESTRUD POSTEN

Medlemsblad for Prestrudsenteret og Kløverenga venner Nr. 129, mai 2024

17. MAI PÅ PRESTRUDSENTERET OG KLØVERENGA

17-mai feiring
dreier seg om
tradisjoner.
Så også på
Prestrudsenteret
og Kløverenga.
Storhamar
Blandede Kor
synger på

Kløverenga kl. 9.30 og i hagen på Prestrudsenteret kl. 10.00
På Prestrudsenteret blir så vel kor som korps overført på
intern-TV. Du finner kanalen under NRK 1.

Vi er sikre på at beboerne på Prestrudsenteret og Kløverenga
vil sette pris på besøk av barn, barnebarn og oldebarn.

Kantina serverer kaffe og bløtkake.

Hva med en felles middag med
laks med sandefjordsmør,
grønnsaker og poteter.

Iskake eller fromasj til?

MÅNEDENS AKTIVITETSPROGRAM

Mandager er det lesegruppe for beboere i avdeling 1 og 2 kl. 11.00. Dette skjer i Mimreromme i bibliotekets regi.

I Storsalen er det bingo mandager kl. 17.00.
Innsats: kr. 30
Kaffeservering i pausa.

Prestrudbirken går sin gang hver onsdag bortsett fra 1. mai kl. 11.00 fra resepsjonen. Vi avslutter med kaffe og allsang i Storsalen ca. kl. 11.45..

Onsdag 1. mai får vi besøk av Ungdomskorpset.

De spiller ved terrassen på Kløverenga kl. 11.30 og i hagen på Prestrudsenteret kl. 12.00

Tirsdagene 14. og 28. mai er det andakt.

I peisestua avdeling 3 kl. 11.15 og på Kløverenga kl. 12.00.

17. MAI PÅ PRESTRUDSENTERET OG KLØVERENGA

Se side 1.

KROKVELD Torsdag 23. mai

Denne kvelden vier vi til Vidar Sandbeck. Det er Tom Erik Tangen og Bernt Wold, eller Dur og Wold som de kaller seg som skal ta oss med ut i Vidar Sandbecks univers.

Menyen er ikke klar ennå, men det skal bli noe godt både å spise og å drikke. Aftentrekning på inngangsbillettene. Entre kr. 150

Hamar Damekorps

Spiller for oss i hagen
Onsdag 29. mai kl. 17.30

Vafler på Kløverenga

Fredagene 12. og 24. april kl. 12.15
har venneforeningen ansvaret for
vaffelserving på Kløverenga

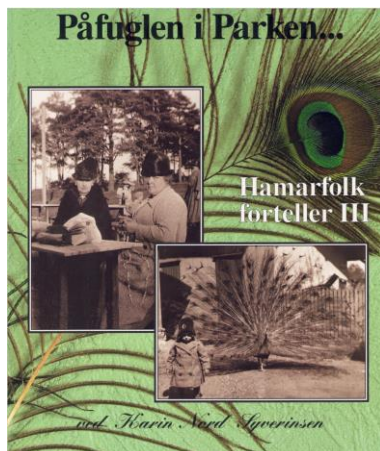
Karin Nord Syverinsens «Hamarfolk forteller»

Bøkene er et godt eksempel på bøker som får minnene til å dukke frem for oss som har lang fartstid i Hamar.

Alle 6 bøkene er tilgjengelig på Boklofter på Løiten Brenneri.

Vi er takknemlige for at Lokalhistorisk Forlag har tillatt oss å gjengi disse historiene i Prestrudposten.

Denne gang fra «Påfuglen i Parken» fra side 134

ELSE MOEN LARSEN, FØDT 1917

Innledningsvis vil jeg fortelle om mitt første møte med Hamar og min første søndag i byen.

Jeg var fem år. Vi hadde nettopp flyttet inn i Holsetgaten 53 (den gang 8). Mor var travelt opptatt med å rydde ting på plass. "Nå kan dere gå en tur i byen", sa hun til Arve, broren min. Han var skolegutt og eldre enn meg. Dette var en vintersøndag. Vi hadde hver vår spark og kjørte nedover Vangsvegen. Utenfor Festivitetstskinoen sto vi og beundret bildene i vinduet. Plutselig dukket noen av klassekameratene til Arve opp. Arve hadde allerede begynt på skolen her.

Han syntes nok det var flaut at guttene så ham sammen med lillesøsteren sin. "Nå kan du gå hjem", sa han til meg, "gå oppover der" Dermed snudde han ryggen til meg, og hele gutteflokket forsvant.

Ja,- der sto jeg igjen alene... Jeg så på kinobildene en stund til, men så var det å finne vegen hjem. Hva hadde Arve sagt? Var det oppover, nedover eller bortover? Jeg gikk nedover og havnet i Strandgaten. Videre bortover gaten og helt til Torvet.

Langt oppe i bakken lå Kirken, og jeg tok sikte på den. Men da jeg kom utenfor Ynglingeforeningen, ble jeg aldeles fortvilet, satte meg ende ned på den vesle sparken og bare bæljet. Da kom det en mann. Han spurte hvorfor jeg gråt. Jeg svarte at jeg nettopp hadde flyttet til byen og at jeg ikke fant vegen hjem. Han spurte hvor jeg bodde, men det visste jeg jo ikke. "Hva heter du da?" spurte han. "Jeg heter Else Moen", svarte jeg. "Ja, men da vet jeg hvor du bor", sa mannen. "Jeg heter Christian Grundseth og bor i huset ved siden av dere" Så gikk vi i følge hjem

Natten til 17. mai 1941 fikk vi lurt inn en skinkestek "bakvegen" i Holsetgaten. Trygve Larsen og jeg skulle ha et enkelt formiddagsbryllup med lukket kirke.

Vi hadde vært spente på bryllupsmiddagen,- men det ble virkelig kinkestek.

8. mai 1945. Folk samlet seg i gatene.

Eier: Iver Wormdal

De første par årene som nygifte bodde vi på Rena, men så flyttet vi til mor i Holsetgaten. Selv om jeg hadde gått husmorskole, var det vanskelig å være husmor under krigen. Alt var på merker. Det strammet seg til etterhvert. Jeg kjenner ennå smaken av sildemjølskakene som var vanlig kost. Kjøtt fikk vi en liten rasjon av en gang i blant. Køer var det overalt. Folk stilte seg opp tidlig om morgenen, før butikkene åpnet. Knutstad og Holen hadde utsalg inne i gården. Der sto jeg ofte i fiskekø. Husmødrene stekte i tran. Jeg forsøkte det, men lukten var fæl, ikke smakte det godt heller. Hvis du skulle "brenne av" tranen, så var det til de grader den fæle stanken. Fisken stekte jeg i tørr panne. Kjøkkenhagen var fin å ha. Vi hadde poteter og alle slags grønnsaker. I hagen sto det kaninbur og et lite dokkehus til villagrisen. Grisen hadde det så fint, og det var rene sorgen da den skulle slaktes. Vi venninner byttet klær og sko. På den måten fikk vi noe nytt. Kaffeerstatningen var ikke god. Derfor tørket vi solbærblad til te. Det var ålreit. - Sukker var det lite eller ingenting av, men en venner seg til alt i krig. Det var helt utrolig, når du la deg om kvelden, kunne du tenke : "Hva skal jeg ha til middag i morgen?" Men det ble alltid en løsning. Vi stekte kålrot, strødde på karve og pyntet med tomater. Det ble brukt mye poteter. Jeg raspet poteter og lagde en tykk pannekake. Den brukte vi som kaker til den kaffen vi ikke hadde!

Bærplukking var en selvfølge, mannen min plukket alt han overkom. Datteren min ble født i 1942. Barnetøy gikk på merker. Litt strikkegarn fikk jeg tak i. Ellers ble det brukt gamle lakener og lignende. Mor sydde søte små barneskjorter av stout hun hadde fått kjøpt hos Godager. Talkum og salve fikk vi, men skikkelig såpe var det vanskelig å få. Men takket være mor, som hadde vært framsynt og kjøpt opp en del, hadde jeg barnesåpe under hele krigen. Vi voksne brukte B-såpe.

Mannen min sto en gang i kø inne i Oslo. Han fikk kjøpt en flaske Simpson saft. En teskje saft utblandet i litt kokt vann fikk jentungen daglig. Enkelte ganger var strømmen borte noen timer om natta. Det var på slutten av krigen, tror jeg. Ved juletider 1944 ble det en slags optimisme blant folk. Vi forsto at nå varte det ikke så lenge. Tyskerne virket litt iltre, da de forsto dette. Sivildbefolkningen ble reddere på en måte. Siste halve året følte jeg det sånn. En amper og spent stemning. Vi visste ikke dagen og timen, - men da dagen kom! Min bror Egil kom stormende hjem og fortalte at nå var det fred! Mor og jeg arbeidet ute i kjøkkenhagen. Nå forlot vi både hakke og spade. Det tok flere dager før vi fikk summet oss til å fullføre det som var påbegynt.

**17. mai 1945. En strålende dag. Ingen husker at det regnet!
Eier: Karin Nord Syverinsen.**

Var dette virkelig den store dagen? Da budskapet nådde hjemmene rundt om i byen, dro alle ut i gatene. Folk ville oppleve det store som hadde skjedd. Mannen min og jeg tok

med datteren vår og syklet til byen for å se på livet. Den folkemengden som møtte oss der, var helt ubeskrivelig. Folk lo og gråt, kjente og ukjente snakket med hverandre. Alt var bare herlig. I hagene og på offentlige bygninger kom det norske flagget opp. Barn og voksne viftet med flagg, jubelen var løs. Datteren vår var bare 2 1/2 år, men enda husker hun det. På plankegjerdet utenfor kjøpmann Rustad var det satt opp en grå papirplakat. "Norge er atter fritt, Tyskland har kapitulert på alle fronter", sto det på den. Mannen min tok bilde av plakaten, teksten kan leses med forstørrelsesglass. Etter å ha opplevd Hamar i gledesrus, dro vi hjem til Holsetgaten. Barna i strøket var samlet, og alle hadde flagg.

Under hele krigen hadde mor spart en pose med ekte kaffe. Den skulle brukes den dagen det ble fred, og nå var stunden kommet! Denne maikvelden kom kaffekjelen på platen, og det ble kokt ekte kaffe, som luktet og smakte godt.

Men 8de mai tok også slutt. I fem år hadde vi levd bak nedrullede blendingsgardiner. Denne kvelden ble ikke gardinene trukket ned. Alt lys i hele huset ble satt på. Vi gikk ut i hagen for å se det opplyste huset. Det var en rar følelse å vite at dette hadde du lov til.

.....

BESTEFARS UVANE

- Mamma, jeg har fått morfar til å slutte å bite negler! kommer femåtingen Otto triumferende inn i stuen og forteller.
- Hvordan det? Spør moren.
- Jeg har gjemt tennene hans .....

17. MAI TRADISJONER

17. mai tradisjoner kan være så mye. For de fleste av oss står nok barnehage og skoletog i fokus.

Noen kan ikke feiret 17. mai uten å få med seg russetoget.

En kaffekopp med bestemor på eldresenteret kan også være en god 17. mai tradisjon.

For mange er grilling sammen med familie eller naboer høydepunktet.

Jeg hadde en god venn og nabo som satte en skitur fra Budor til Mållia med flaggheising og en keffekopp høyst.

Jeg har også hørt om

17. mai feiring ved Hardangerjøkelen.

17. mai tog på ski fra Finse til

Hardangerjøkelen iført bunad.

17. mai er for meg årets største festdag. Den hører først og fremst familien til.

Barnetog med påfølgende kaffe og grilling i hagen sammen med familie har vært høydepunktet. Nå er det ingen barnebarn i skoletoget lenger, men jeg kan fremdeles få en klump i halsen når jeg ser alle disse flotte

barna tog forbi. Det er disse som er framtida.

Kjell Erik

Året rundt

Tekst Hans P. Narbuvoold Mel. Steinrøysa neri bakken

Når vårsola skinn om myrer og li
og varmer opp kropp og krake.
Når vårnatta smyger blålett og blid
og tiuren søker make.
Når grana hu rister greiner og spør:
Du furu, må kaste krone og slør?
Når bjørka hu rette kroppen som før,
er våren oss gitt tilbake.

Og livet som sov så godt vinterstid
begynne så smått å vakne.
Og skispora som vi koste oss i
er noe vi kanskje sakne.
Men våren som kjem, den lengte vi tell,
for nå er den kanskje likere lell,
med barflekke rundt på myrer, i hell.
Nå tiner opp alt det klakne.

Og sommeren den kjem så sikkert som så
med varmen det sprett og spire.
Når sola hu skinn på knopper og strå,
når blomstene står så skire.
Når naturn er blitt et stort maleri,
og trekkfugler gir oss sin symfoni,
da kan itte væla vakrere bli.
Ja, sommern er en ta fire.

**Men vent nå litt, tia står itte still,
det spakne i snar og lunder.
Vi kan itte styre sjøl om vi vil,
mot høsten det snarlig stunder.
Et nytt maleri; det grønne blir gult,
ei grotid har gitt oss begeret fullt.
Så må vi vel takke ydmykt til slutt
for klodenes vare under.**

**Hva venter når jordens krefter er brukt?
Ja, da skal det hele kvile.
For vinteren kjem kvit, når høsten tar slutt,
mot vinterland skal vi stile.
Je trur det er best det går som det går
med sommer og høst og vinter og vår.
Vi tar imot alle der hvor vi står
så takk for dom alle fire.**

Sommerhalvåret –

er tiden som ligger foran oss nå.

At vi gleder oss til den er lett å forstå. For når det blir grønt med blomster på marken, og vi har satt bort både skia og sparken, og isen på Mjøsa har forsvunnet, vet vi at våren har over vinteren vunnet.

På Prestrud har vi alt gjort det klart i hagen, vasket stoler og bord her om dagen. Om en stund kommer det blomster til, da har vi fått det slik som vi vil. Snart kan vi vel også ta kaffen ute, når vi på onsdag har gått vår faste rute. Gled dere til sommeren.

Foto: Gerd K. Lien

Hilsen H.B.Ø.

e-post-adresse er: post@prestrudvenn.no

Bankkonto 1822 61 74768 Vipps: 104634

Medlemskontingenten er kr. 150 pr. år

Funksjon	Navn	Mobil	e-post
Leder	Kristen Bartnes	90768560	kristen.bartnes@gmail.com
Nestleder og redaktør	Kjell Erik Andersen	474 16306	kjerik-a@online.no
Styremedlem	Synnøve Holmsen	906 05195	syholmsen@gmail.com